

תפ (ירושלים) 50079-06-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד טהה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50079-06-24 מדינת ישראל נ' טהה

תיק חיצוני: 570645/2023

לפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות

המאשימה

נגד

מוחמד טהה באמצעות ב"כ עו"ד רדא ענבوسی

הנאשם

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש, ביום 24.6.24, כתב אישום המייחס לו עבירה של פגיעה בפרטיות.

על פי הנטען בכתב האישום, ביום 30.11.23 סמוך לשעה 22:30, הבחינו שניים ממכריו של הנאשם במתלונן, שהוא בעל חזות יהודית חרדית, הולך ברחוב הגיא בעיר העתיקה בירושלים. אחד מהשניים פנה למתלונן והורה לו להיכנס לסמטה סמוכה למקום, הוא עשה כן והם נכנסו אחריו. אחד מהם ביקש מהמתלונן לנשק את רגלו. המתלונן נענה לבקשה והאחר צילם את המעשה בצילום וידאו, ללא הסכמת המתלונן. למחרת פגש אחד מהשניים את הנאשם והציג לו את הסרטון. הנאשם ביקש מהאחר שישלח לו את הסרטון כדי שיוכל להפיצו ברשתות החברתיות ועל מנת לבזות ולהשפיל את המתלונן. כשהגיע הסרטון לידי הנאשם הוא פרסם אותו בחשבון ה-TikTok שלו ובו מאות עוקבים, הוסיף לו את הכיתוב שתרגומו לעברית הוא: "תראו איך הוא מנשק לו את הנעליים" והוסיף ברקע שיר שתרגום מילותיו הוא: "אם הייתי בגבול עם נשק מגן על אדמתי הייתי יורה בך... כוס אחותך... אם זה היה על הדם זה לא סיפור". הסרטון הועלה גם לרשת ה-Facebook על ידי אחר שזהותו אינה ידועה.

2. עו"ד ענבوسی מונה לייצג את הנאשם מטעם הסנגוריה הציבורית ביום 26.12.24, ומאז הדיונים נדחו 8 פעמים: פעמיים בשל אילוצי בית משפט, פעם אחת בשל מלחמת "עם כלביא", פעם אחת בשל פציעת הנאשם והיתר- בשל אילוצי ההגנה ולצורך משא ומתן עם התביעה. עד כה, טרם ניתנה תשובה לאישום.

3. ביום 29.12.25 הגישה המאשימה בקשה להארכת מועד להוצאת תעודת חיסיון. בבקשה נטען כי סמוך לפני הגשת הבקשה הובא לידיעת המאשימה חומר חקירה שאותו יש צורך לחסות באמצעות תעודת חיסיון, כי המאשימה ערה לכך שמדובר בבקשה המוגשת בשיהוי ניכר, אך

טענה כי בשל השלב הדיוני שבו מצוי התיק, מתן ארכה להוצאת תעודת חיסיון לא יפגע בהגנת הנאשם בצורה מהותית ולא יהווה עיוות דין. נטען כי המאשימה הודיעה לב"כ הנאשם על קיומו של חומר חקירה נוסף שיש לחסותו ועל כוונתה להגיש בקשת ארכה להוצאת תעודת חיסיון, וכי הסנגור הודיע כי הוא מתנגד לבקשה ומבקש להרחיב לעניין התנגדותו בדיון שנקבע ליום 30.12.25.

4. עם הגשת הבקשה, ומשעה שהדיון בתיק נקבע ממילא למחרת היום, נקבע כי הבקשה תידון בדיון.

5. בבוקר הדיון הגיש ב"כ הנאשם תגובה שבה פירט את התנגדותו לבקשה ובסופה ביקש למחוק את כתב האישום. התגובה, אשר נסרקה לתיק בית המשפט שעות ספורות לפני הדיון, לא עמדה לנגד עיני במהלך הדיון, ודבר קיומה נודע לי רק בסופו.

בפתח הדיון ב"כ הנאשם פירט את התנגדותו לבקשה להארכת מועד להוצאת תעודת חיסיון ולא ציין את דבר קיומה של התגובה. בתום טיעוני הצדדים בעניין הבקשה להארכת מועד להוצאת תעודת חיסיון, ניתנה החלטתי בבקשת הארכה, והמועד להוצאת תעודת החיסיון הוארך עד ליום 1.2.25. לאחר מתן החלטה זו ביקש ב"כ הנאשם להעביר את התיק למותב שישמע ראיות, וניתנה החלטה המורה לו להודיע, מספר ימים לאחר המועד שנקבע להמצאת תעודת החיסיון, האם יש לו בקשות לחומרי חקירה או טענות מקדמיות שניתן לבררן במסגרת "יום מוקד". בשלב זה הודיע ב"כ הנאשם כי הוגשה תגובתו הכתובה לבקשה להארכת מועד להוצאת תעודת חיסיון, אשר כוללת בתוכה גם בקשה לביטול כתב האישום.

לפיכך, הוריתי למאשימה להגיב בכתב לבקשה לביטול כתב האישום.

6. בבקשה לביטול כתב האישום נטען כי במהלך פגישת משא ומתן שהתקיימה בין הצדדים ביום 24.12.25 במשרד המאשימה, שטח הסנגור בתום לב את טענותיו בדבר כשלים ראייתיים מהותיים בתיק וזעק על הפגיעה הקשה בזכויות הנאשם, ובכלל זה אי העברת חומרי חקירה רלבנטיים להגנה. עוד נטען כי חמישה ימים לאחר מכן "נזכרה המאשימה", כלשונו, להגיש בקשה דחופה להארכת מועד להוצאת תעודת חיסיון, המהווה ניסיון פסול לביצוע מקצה שיפורים ראייתיים, שנועד אך ורק כדי לסתום את הפרצות שעליהן הצביעה ההגנה במהלך ההידברות בין הצדדים. נטען עוד, כי אין לאפשר למאשימה להשתמש במידע שנחשף בפניה במסגרת משא ומתן כדי לשפר את עמדתה הראייתית או להחמיר את מצב הנאשם, וכי הגם שהפסיקה, ככלל, מאפשרת את תיקון כתב האישום טרם תחילת שמיעת הראיות, אין לאפשר תיקון כאמור במקרה דנן, שהוא תיקון לחומרה בעקבות פניה של ההגנה שנעשתה במסגרת משא ומתן בין הצדדים. נטען כי יש למנוע מצבים שבהם עצם ההידברות עם המאשימה עשויה לעמוד לנאשם לרועץ, ועל כן יש לדחות כל בקשה לתיקון כתב האישום לחומרה. נטען כי הוצאת תעודת חיסיון לאחר שההגנה "חשפה את קלפיה" היא השלמת חקירה שפוגעת באופן ממשי בזכויות הדיוניות של הנאשם, פוגעת בזכותו של הנאשם להליך הוגן וכי מדובר בהתנהלות

שערורייתית שיש בה משום רדיפה אישית של הנאשם והתעמרות בו, שאינה תולדה של טעות גרידא, אלא נובעת מהתנהלות מכוונת, בשל שיוכו הלאומי של הנאשם. לפיכך התבקש בית המשפט לדחות את הבקשה להארכת מועד להוצאת תעודת חיסיון ואף לבטל את כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק.

7. בתגובת המאשימה נטען, כי המאשימה אינה מבקשת לתקן את כתב האישום או לערוך השלמת חקירה ולאסוף ראיות חדשות. נטען כי המסד הראיתי נגד הנאשם נותר בעינו וכי אין בחומר שעליו מבוקש חיסיון דבר שיש בו כדי לסייע בהגנת הנאשם. המאשימה לא חלקה על כך שדבר קיומו של חומר החקירה שמצריך חיסיון עלה כתוצאה מפגישה של ב"כ הצדדים במסגרת משא ומתן שנערך ביניהם, וכי לאחר הפגישה היא בדקה את טענות הסנגור, בין היתר לעניין קיומו של חומר חסוי, והתברר לה כי יש ממש בטענתו, ועל כן פעלה באופן מיידי לתיקון הפגם, יידעה את הסנגור וביקשה מבית המשפט הארכת מועד להגשת תעודת החיסיון. נטען כי הגם שאי הוצאת תעודת החיסיון בראשיתו של ההליך היא אמנם פגם, לאור השלב הדיוני שבו נמצא ההליך ומהות חומר החקירה שעליו מבוקש חיסיון, לא נגרם לנאשם כל עיוות דין ועל כן ביקשה לדחות את הבקשה למחיקת כתב האישום.

8. כפי שתואר לעיל, מאחר ובעת הדיון בבקשה להארכת מועד להוצאת תעודת חיסיון, בית המשפט לא ידע כי באותו בוקר הוגשה תגובה כתובה, ומאחר במהלך טיעוניה ההגנה לא ציינה דבר קיומה והגשתה של תגובה זו, הרי שהחלטה בבקשה להארכת מועד להוצאת תעודת חיסיון ניתנה ללא התייחסות לתגובה, ואולם גם לאחר שקראתי את האמור בה, לא מצאתי לשנות מהחלטתי שבמסגרתה ניתנה ארכה להוצאת תעודת החיסיון.

9. אשר לבקשה למחיקת כתב האישום, אודה כי אני מתקשה להבין את נימוקיה; בפתח הדברים ב"כ הנאשם תיאר את זעקתו של הנאשם במסגרת הליכי המשא ומתן על היעדרו של חומר חקירה (ויודגש כי לא הוגשה לבית המשפט בקשה לקבלת חומרי חקירה חסרים). הציפיה מהמאשימה היא כי תתייחס ברצינות לטענות שכאלה, וככל שאמנם לא נמסרו להגנה כלל החומרים שנאספו, תפעל לאתר ולמסור את החומרים החסרים, ואם מדובר בחומרים שיש אינטרס ציבורי למנוע את חשיפתם והם אינם מסייעים להגנת הנאשם - תפעל לקבל לגביהם תעודת חיסיון (גם אם באיחור).

10. הטענה כי אין מדובר בטעות, אלא בהתנהלות מכוונת של המאשימה, שנועדה לרדוף את הנאשם ולהתעמר בו אך בשל שיוכו הלאומי, היא טענה חמורה שלא מצאתי בדל ראייה המבססת אותה והיא נדחית.

11. צודק ב"כ הנאשם בטענתו העקרונית, שלפיה אין מקום לקבל מצב שבו מידע וטענות המועברים במסגרת הליכי משא ומתן בין המאשימה לנאשמים מנוצלים לצורך ביצוע השלמות חקירה או תיקון כתב האישום, כדי לרפא פגמים שנפלו בחקירה או בכתב האישום ואשר דבר

קיומם עלה במסגרת הליכי המשא ומתן. ואולם במקרה דנן המאשימה אינה מבקשת לבצע השלמות חקירה ואף לא לתקן את כתב האישום, ומשכך טענה זו אינה רלבנטית.

12. אמת, הבקשה להארכת מועד להוצאת תעודת חיסיון הוגשה כשנה וחצי לאחר הגשת כתב האישום, ומדובר בפגם משמעותי שעליו עמדתי במסגרת החלטתי מיום 30.12.25 בעניין זה. עם זאת, והגם שחלף פרק זמן משמעותי מאז הגשת כתב האישום, עד כה לא התקיימו דיונים מהותיים (מלבד דיוני גישור), לא נשמעה תשובה לאישום, לא הוגשו טענות מקדמיות מלבד הבקשה הנוכחית, ועל כן אין בעיתוי הגשת הבקשה להארכת מועד להוצאת תעודת חיסיון, או בעצם הגשתה, כדי להקים הגנה מן הצדק, וממילא אין מקום לביטול כתב האישום.

13. ראו בעניין זה דברים שנכתבו, בנסיבות דומות מאד בהחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 4190/07 בן גביר נ' מדינת ישראל (נבו 26.8.07):

"כללי ההגנות הבסיסיים של ההליך הפלילי מחייבים כי תעודת חיסיון לחומרי חקירה ביחס להליכים שהוגש בעניינם כתב אישום- תועבר לידיעת הנאשם בד בבד עם הגשת כתב האישום...

במקרה דנן לא שוכנעתי מהסברי המדינה- בדיון הפתוח ובדלתיים הסגורות- כי קמה הצדקה להתארכות כמעט בלתי נסבלת זו בהוצאת תעודת החיסיון. לא הובאו בפני טענה או נימוק שיש בהם לשכנע מדוע לא נערכה תעודת החיסיון בטרם הוגש כתב האישום (ינואר 2006), ופחות מכך מדוע הוצאה תעודת החיסיון לראשונה רק באפריל 2007...

נוכח כל זאת, התלבטתי שמא יש מקום בנסיבות העניין להיעתר לבקשת העותר בעת הדיון, ולפיה אם גם לעת הזו - שנה וחצי לאחר הגשת כתב האישום - אין המדינה ערוכה להשיב לגופה של עתירתו, מן הדין יהיה שהמדינה תחזור בה מכתב האישום (שתשובת הנאשם טרם ניתנה לו) ולכשתשלים סוף סוף את היערכותה לעניין תעודת החיסיון החדשה - תוכל לשוב ולהגיש את כתב האישום מחדש. לא בלי היסוס החלטתי שלא לאמץ הצעה זו של העותר, שכן תוצאותיה יובילו בהכרח להארכות ולסיבוכים פרוצדוראליים שרק יוסיפו על סאת הסרבול והסחבת שנגרמו עד כה בעטיה של התנהלות התביעה וההערכות שלצידה בהליכים אלה.

עם זאת... העותר רשאי היה כמובן להפנות לעניין התמשכות ארוכה זו של ההליך בשלבים המתאימים של בירור הליכי משפטו לגופו."

14. הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

15. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשפ"ו, 12 ינואר 2026,
בהעדר הצדדים.